

Erasmus Ljubljánában

Harmadéves szociális munka szakos hallgatóként izgatottan vágtam neki a szlovéniai Erasmus-félévemnek a Ljubljánai Egyetemen. Már a kiutazás előtt számos kihívással kellett szembenéznem, amelyek közül a legnagyobbnak a szálláskeresés bizonyult. A kollégiumi férőhelyek erősen limitáltak voltak, így kevés hallgató jutott be. Emiatt magamnak kellett szállást intéznem, de szerencsére az egyetem ebben sokat segített. Hasznos tippeket, információkat és korábbi Erasmus-diákok által ajánlott szálláshelyek listáját is elküldték nekünk. Ennek ellenére a megfelelő hely megtalálása hosszú időbe telt, és nem volt egyszerű feladat.

Végül az Aladin-hostel nevű diákszállóban sikerült lakhatást találnom. Egy privát szobában laktam, a fürdőszobát azonban egy spanyol lánnyal osztottam meg. A konyha egy közös helyiség volt, amelyet összesen 12 diák használt, ami néha nehézséget okozott. A hostel kizárólag Erasmus-diákok számára volt fenntartva, így hamar kialakult egy összetartó közösség. Nagyon jó kapcsolatba kerültem a többiekkel, és rengeteg közös programot szerveztünk. Gyakran mentünk együtt étterembe, bulizni vagy utazni, és ezek az élmények felejthetetlené tették az ott töltött időszakot. A szállás közel volt a városközponthoz a Tivoli parkhoz, amely Ljubljana legnagyobb parkja. Itt található egy sportcentrum, ahol rengeteg sport közül lehet választani, én személy szerint korcsolyázni és úszni jártam. Többször rendeztek a Tivoli Hallban Erasmus-diákok számára hoki meccsnézést is, ami nagyon jó közösségi élmény volt.

Az egyetemi élet Ljubljánában izgalmas és kihívásokkal teli volt. Az oktatás színvonala magas, a tanárok segítőkészek és támogatóak voltak, azonban a nyelvi akadályok olykor kihívást jelentettek. Bár az órák angol nyelven zajlottak, a helyi diákokkal való kapcsolatteremtés néha nehezebbnek bizonyult, mivel sokan inkább szlovénül beszéltek egymás között kevésbé voltak befogadóak. Az óráim kizárólag az Erasmus-diákokkal zajlottak, egy tárgy kivételével, az angol szociális munkásoknak nevű kurzus, ahol a többi szlovén diákkal együtt vettem részt. Az egyetemen körülbelül 70 emberrel tanultunk együtt, különféle nemzetiségekkel. A német diákok voltak a legtöbben, és rajtam kívül csak egy másik magyar lány vett részt a programban. Összehasonlítva az otthoni oktatással, ahol egy kurzuson csak 20-24 diák vesz részt, itt teljesen másfajta élményben részesültem.

Ljubljanában sok közösségépítő programot szerveztek, a mentorok (buddyk) és az Erasmus-koordinátor minden héten kirándulásokat szervezett Szlovénia legszebb helyeire. A Ljubljanai Egyetemen a szociális munkásoknak saját intézménye van, egy kis épület, amely rendelkezik egy közösségi teremmel, étkezővel és nyomtatási lehetőséggel nagyon kedvező áron. Az egyetemen van egy könyvtár, amely a rendelkezésünkre áll, de emellett szabadon használhatjuk az egyetem összes többi karának és szakának könyvtárait is.

Úgy gondolom Szlovéniában nagyon jó diáknak lenni, mert azt éreztem, hogy támogatnak minket és segítenek beilleszkedni. Létezik egy Boni nevű rendszer, amely kedvezményes étkezést biztosít a diákok számára. Ennek köszönhetően Szlovénia szerte számos kiemelkedő étteremben étkezhettünk naponta kétszer, mindössze jelképes összegért. Ez hatalmas előnyt jelentett, hiszen így változatos és minőségi ételekhez jutottunk nagyon kedvező áron.

A legjobb élményeim közé tartozik, amikor egy Erasmuszos kirándulás alkalmával megnéztük Szlovénia tengerpartjait, és az időjárásnak köszönhetően két helyen is fürödtünk a tengerben. Emellett hatalmas élmény volt a síelés Bohinjban egy magyar barátnőmmel, aki kijött meglátogatni, valamint kirándulni a Velika Planina nevű hegynél a francia barátaimmal. Az Erasmus network nagyon sok kirándulást és programot szervezett nem csak Szlovéniban hanem a környező országokban rendkívül kedvezményes áron. Ezen keresztül utaztam el Velencébe, Grazba, ahol megnéztük a karácsonyi vásárokat, Horvátországba, Szerbiába és még sok más helyre.

Összességében a szlovéniai Erasmus-félévem életem egyik legmeghatározóbb időszaka volt. Bár kezdetben a szálláskeresés és a beilleszkedés kihívások elé állított, valamint a két vizsgaidőszak párhuzamos teljesítése nehézségekkel járt, végül rengeteg élménnyel és barátsággal gazdagodtam. A nemzetközi közeg, az utazások és az új kultúrák felfedezése mind hozzájárultak ahhoz, hogy fejlődjek mind szakmailag, mind személyesen.

Ha valaki azon gondolkodik, hogy belevágjon-e egy hasonló kalandba, csak bátorítani tudom, mert egy életre szóló élményt jelent! 😊 Akinek van lehetősége mindenképpen próbáljon ki egy félévet külföldön, én nagyon megszerettem a kinti életet Ljubljanában nem volt könnyű a hazautazás.

Krisztina



